

Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ 03/2018

Děti v údolí Yeada Chini

Nechce se tomu věřit

Autor: Michal Klus

Opět jsem se po dvou letech balil, aby má noha vstoupila na tanzanskou zemi. Tentokrát už to mělo být pošesté. Spolu se mnou se na cestu připravovalo 5 dalších přátel Děti Afriky, kteří se do Tanzanie chystali poprvé. Součástí týmu je i kameraman Kuba, který točí materiál pro film Cesta štědrosti, který má dokumentovat smysluplnost podpory dětí v Africe.

Letošní období dešťů se protáhlo, a tak nás v posledních dubnových dnech vítá deštěm prosáklá země, která nedovoluje využít všech silnic, ale zato ohromuje sytou zelení a čerstvostí přírody. Ale vítá nás také dobrovolnice Silvia a ředitel Martin. Jak rád je zase vidím. Druhého dne nás čeká celodenní přejezd do Don-

gobeshe. A potom to začne. Je neděle, a tak využíváme svůj čas především k tomu, abychom navštívili některé sbory. Naši hostitelé nás chtějí využít na maximum a my se nebráníme. Výsledkem je účast na šesti bohoslužbách, které rozhodně nejsou krátké. A pak přichází pondělí a my se těšíme, že navštívíme děti v LEA škole. Jako už tradičně, chceme zajít do každé třídy, pozdravit děti a učitele a rozdat nějaké dárky. Dávno je pryč doba, kdy to bylo otázkou chvilky. Navštívit všechny třídy, kde se dnes učí asi 750 dětí, nám zabralo 6 hodin. A to už sotva stojíme na nohou. Ale ještě nás čekají dvě důležité návštěvy. Jdeme se podívat, kde bydlí Tumaini. O něm je totiž náš připravovaný film. A nakonec jdeme na večeři k pastoru

Zakovi. To je jedinečné setkání s jídlem, ale především se zpěvem, modlitbami a svědectvími. Tady vždy zažíváme radost z našich přátelství a z Boží blízkosti.

Další den přináší další výzvu. Výjezd do údolí Yeada Chini. To znamená brzké vstávání a několik hodin na cestách, které často cestami ani nejsou. Ale výsledek stojí za to. Návštěva tří škol, mnoha přátel a večer ještě misijní stanice, která stojí na místě, kde kdysi pastor Zak potkal Iva. Všude je třeba chvíli posedět, něco sníst nebo alespoň vypít. Ani středa odpočinek nepřinesla. Navštěvujeme střední školu v Maretadu, novou školu a také misijní stanici v Haydom a odpoledne sloužíme s pastorem Zakem na evangelizačním setkání Murkushidě. Někteří už únavou pláčou.

Čtvrtek přináší trochu oddechu. Kuba natáčí videoklipy školního sboru, já se snažím učitelům něco předat skrze připravený vzdělávací seminář a ve zbytku času trochu odpočíváme. A hlavně, nikam nejedeme autem. V pátek navštěvujeme školu v Mbulu, která je také pod správou Martina. Odjíždíme s velmi dobrými dojmy a ještě se zastavujeme na krátkou návštěvu ústředí církve.

Sobotu začínáme opět v autě, jedeme navštívit přátele v Dodomě a odpoledne sloužíme na setkání sborových vedoucích ve městečku Labay. Kolik že má tento sbor vedoucích, kteří přišli na školení? Odhaduji, že jich bylo okolo 200. Sbor má totiž 14 kazatelských stanic.

Neděli zakončujeme opět v Murkushidě, a to na slavnostních bohoslužbách. Nezůstali jsme do konce. Po čtyřech hodinách se loučíme a vracíme se do Dongobeshe. Čeká nás závěrečný večer s Martinovou rodinou a potom balení, zkrácený spánek a v 5 ráno už sedíme v autě a čeká nás téměř celodenní cesta na letiště. V Arushi se ještě krátce setkáváme s Adamem Sabelou, který tam teď s manželkou a dvěma dětmi žije. A to už bylo opravdu poslední setkání.

Dívám se zpátky na těch několik dnů a opět žasnu, jak moc se za dva roky změnilo. Nechce se tomu věřit. Děkujeme Pánu Bohu, že našim přátelům žehná, což vidíme na tom, že se opravdu všude věci viditelně posunují kupředu. Nastupujeme do letadla a já si jako pokaždé říkám, že příště už to musím naplánovat tak, aby to nebylo tak nahuštěné. Ale jde to vůbec?

Očima nováčků

Ptala se Lucie Manneheimová

Do Tanzanie letos s námi vyjelo několik přátel, kteří se do této země podívali poprvé. Položili jsme jim několik otázek, na které nám odpověděla Hanka Mikešová, Jakub Kędzior a Leopold Lőrinc.

1) Jakým způsobem ti cesta do Tanzanie formovala názor na projekt Děti Afriky?

HM: V jednom okamžiku jsem si tam uvědomila, že tohle je ono. Že to dává smysl. Tady u nás jsou to možná „jen“ peníze, ale tam jsou skuteční lidé, kteří díky tomu, co tady dělají Děti Afriky, mohou studovat, nemají hlad, mají co na sebe. V podání dětské ruky a slovech díky z dětských úst je hloubka Božího záměru tam.

JK: Pro mne to bylo vždy takové osobní. Výjezd do Tanzanie mi dal možnost hlouběji se podívat na práci DA a přímo zakusit jejich výsledky.

LL: V podstate som názor už mal lebo s tými projektmi /LEA aj Yedidiass/ robím už dlhšiu dobu. Akurát mi táto cesta umožnila zažiť atmosféru jednej aj druhej školy priamo na vlastnej koži.

Výuka v nové laboratóri v Maretadu

2) Co tě v Tanzanii nejvíce překvapilo?

HM: Krása té země: vůně vzduchu, červená půda, zelené stromy. Ale nejvíc asi lidí, jejich víra, pohostinnost, štedrost, i když sami moc nemají. Jejich srdce na dlani.

JK: Jednoznačně mne překvapilo jejich vnímání víry a touha vždy najít řešení i s těmi omezenými možnostmi, které mají. Druhá věc byla síla rodinných a komunitních vazeb.

LL: Asi najviac ma šoklo to vyhánanie démonov z ľudí pri bohoslužbe v Murkushide, nikdy predtým som to nezažil a asi som na to nebol pripravený. Tiež ma dosť šokovali podmienky v akých bývajú študenti z Yedidiass v dedine v Maretadu, bez vody, elektriny, častokrát dvaja, traja v jednej izbe.

3) S kým z Dongobeshe by ses chtěl znovu potkat a proč?

HM: Samozřejmě s Tumainim (chlapec, kterého naše rodina podporuje). Chtěla bych vidět, jak prospívá, jak se mu daří. A pak taky Martin a jeho rodina - protože je muž na správném místě ve správné době a v jeho blízkosti má člověk pocit, že je taky součástí toho Božího díla.

JK: Nejvíce asi s hostitelem Martinem. Pak s Peterem Lulu. Zajímá se o media a měl tolik otázek. A nejenom Peter, ale i u ostatních vnímám touhu učit se novým věcem.

LL: Veľmi rád by som sa stretol so Zakom, je to veľký Boží muž, ktorý vykonal vo svojom živote veľké Božie veci a je mi cťou ho poznať osobne. Tiež by som sa ešte veľmi rád stretol s Martinom, ale aj jeho manželkou, lebo sú to vynikajúci ľudia, samozrejme Paulo Bura to bez debaty, Malkiadi, ale napríklad mi bol veľmi sympatický Yeremiáš zo skupiny Mashahidy, s ktorým som však nestrávil veľa času, čo ma dosť mrzí, ale bol veľmi príjemný.

Přípravy na výjezd dobrovolnic v plném proudu

Autor: Michaela Staňová

V současné době probíhají předodjezdové přípravy programu INVYT4, v rámci kterého nám do Tanzanie odjíždí dvě mladé dobrovolnice Lucia a Mária, původem ze Slovenska. Jejich odjezd na osmiměsíční dobrovolnou službu je stanoven na 17. srpna 2018. Odjezdu předcházelo 4 denní předodjezdové školení, které proběhlo na ústředí Slezské diakonie v Českém Těšíně.

Toto školení proběhlo ve dnech 24.-27. 7. 2018 a jeho cílem bylo dobrovolnice při-

pravit prakticky i psychicky na významnou změnu, která se v jejich životě odehraje. S děvčaty se také před odjezdem setká tým Děti Afriky přímo na Slovensku, kde proběhne vysílací bohoslužba a rozloučení. Děvčata budou působit na střední škole Yedidiass ve vesnici Maretadu. Ta se nachází zhruba hodinu cesty od školy Lea v Dongobeshi, kde byli dobrovolníci vysíláni od roku 2014. Škola v Maretadu bude hostovat dobrovolníky poprvé.

Biblické okénko

Autor: Michal Klus

A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží. (Filipským 1,9-11)

Když jsme byli v Tanzanii, tak jsme si každý den večer četli část z listu Filipským. Četli jsme i tuto velmi krásnou modlitbu. Je to prosba o to, abychom měli více lásky,

ale také moudrosti. Je to modlitba, abychom dobře rozeznali, co je důležité. Je to modlitba, abychom si zachovali charakter. Je to modlitba, aby náš život byl plodný. Je to modlitba, která vyznává, že to vše v nás může způsobit jedině sám Ježíš Kristus a to k Boží chvále. Tato modlitba mne dlouhodobě fascinuje a motivuje k tomu, abych se takto modlil. V této modlitbě jde totiž o to podstatné. Zkuste se těmito slovy modlit se mnou tak, že ji vztáhnete na sebe.

Africké sny

Zapište si do svých kalendářů, že v neděli 14. října od 15.00 se bude konat další setkání přátel Děti Afriky nazvané Africké sny. Hlavním bodem programu bude premiéra nového filmu Cesta štědrosti, který byl letos natočen a který se v těchto dnech dokončuje.

Dále se můžete těšit na povídání s dobrovolnicí Silvií, která se vrátí o několik dní dříve, po tom, co v Tanzanii stráví 22 měsíců. Dozvíte se třeba, jaké to je, když vás kousne škorpión a jakou léčbu vám doporučí místní. Více už neprozradíme. Prostě přijďte.

Aktuality

V červnu se podařilo realizovat výlet studentů třetího ročníku střední školy spolu s částí učitelského sboru do národního parku Ngoro Ngoro. Jsme rádi, že i tímto způsobem můžeme posilovat vazby mezi žáky i mezi učiteli.

V prvním červencovém týdnu začalo dětem druhé pololetí. Jsme rádi, že se podařilo dokončit dvě nové třídy a několik kabinetů. Také se podařilo zakoupit 45 nových lavic. Moc děkujeme všem, kteří finančně přispěli k realizaci.

V současné době probíhá výroba betonových cihel na stavbu hostelu. Celkem je

třeba 30.000 cihel. Cihly se vyrábějí novou technologií. Jsou přesné, pevné a hezké.

Cihly na stavbu hostelu

Klíčovou osobou při vzniku projektu Děti Afriky byl také Dr. Norvald Yri z Norska. Ten už se delší dobu léčí s onkologickým onemocněním. Jeho zdravotní stav se

v posledních týdnech významně zhoršil. Budeme vděční, když na něj budete myslet ve svých modlitbách.

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609, 739 61 TŘINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
EMAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ